

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא
דף נ"ב למסקנא

דף נ"ב ע"א

א. המוכר בור או בית לחבירו בחזקה, צריך לומר לו 'לך חזק וקני'. ואם מסר לו את הכיסוי של הבור, או המפתח של הבית, אינו צריך.

ב. וכן המוכר עדר לחבירו במשיכה, צריך לומר לו 'לך משוך וקני'. ואם מסר לו 'משכוכית', והוא הזוג שמקרקש בה לפני העדר, וי"מ שהוא העז החרף ההולך בראש העדר ומנהיגו, חשוב כאילו אמר לו 'לך משוך וקני'.

ג. רועה הכועס על עדרו, מנקר את עיניה של העז ההולכת בראש, והיא נכשלת ונופלת וכולם נופלים אחריה. וכך גם כשהמקום נפרע משונאי ישראל, ממנה להם פרנסים שאינם מהוגנים.

ד. בור של שותפין, שנשתמש בו הראשון וכסהו, ובא השני ומצאו מגולה (שהכיסוי התליע), השני חייב. והראשון פטור עד שידע (פירוש עד שי'ראנו, רש"י בלשון א'), וי"א עד שיודיעוהו (ואפילו עדיין לא ראה). וי"א בכדי שיודיעוהו וישכור פועלים ויכרות ארזים ויכסנו.

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

ה. המכסה את הבור כראוי, והתליע הכיסוי מתוכו, ונפל לתוכו שור או חמור ומת, פטור. לא כסהו כראוי, ונפל לתוכו שור או חמור ומת חייב. נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו חמור וכליו ונתקרעו, חייב על הבהמה ופטור על הכלים. נפל לתוכו בן או בת עבד או אמה, פטור. (שאר דיני המשנה יבוארו במקומם בגמרא).

שלום

דף נ"ב ע"ב

א. כסהו כסוי שיכול לעמוד בפני שוורים ולא בפני גמלים, ובאו גמלים ונפלו לתוכו, חייב. (קט"ז ע"א ד"ה ואתו). ואם הגמלים החלישוהו, ולאחר מכן נפלו שוורים לתוכו, אם הגמלים מצויים שם, פושע הוא וחייב. ואם אינם מצויים, אנוס הוא ופטור. ואם הם באים לפרקים, י"א שהוא ספק אם חייב, וי"א שהוא חייב.

ב. כסהו כיסוי שיכול לעמוד בפני שוורים ולא בפני גמלים, וגמלים מצויים שם, והתליע מתוכו, פטור, ואין אומרים 'מיגו' שהוא פושע לענין גמלים, הוא פושע גם לענין התלעה.

ג. נפל לתוכו שור חרש שוטה וקטן, או סומא, או שור פקח בלילה, חייב. אבל שור פקח ביום פטור, שהיה לו לעיין.

שלום

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com. אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. ניתן להפיץ את הגליון בעלימותו וכצורתו וללא תמורה.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il